

Loc*i*

@ Tidsskrift for den levende kulturarv @

18. årg. nr. 2 efterår 2018

Loci – Tidsskrift for den levende kulturarv

Loci udkom første gang i 2000 som et trykt blad. Nye tider og højere portotakster gjorde at bladet i 2011 overgik til elektronisk form. Du kan finde ældre nr. af bladet online på dette link:

<http://www.biodiverse.dk/oversigt/tidsskrift.htm>

Loci er uafhængig af tilskud og dermed ikke i lommen på politiske eller økonomiske interesser - til gengæld er vi så afhængige af støtte-medlemmer og kontingent.

Derfor husk at betale kontingent !

- du modtager et printbart blad direkte i din email
- du får medlems tilbud og rabat på bøger oa.
- og ikke mindst du støtter en god sag

Loci - tidsskrift for den levende kulturarv - ISSN 1601-0493

© Center for Bio-diversitet. Oplag: elektronisk printbar PDF 1 - 4 gange årligt.

Redaktion: Heine Refsing.

Alle artikler repræsenterer ikke nødvendigvis en officiel holdning fra Center for Bio-diversitet, - den enkelte forfatter er ansvarlig for sine egne synspunkter.

Udgiver:
Center for Bio-diversitet“ Hvejselvej 127, 7300 Jelling.
Danmark. foreningsregister nr.: FOR1005284.
SE-nr: 1935.0738 -- Tlf.: 7587.3008
www.biodiverse.dk mail: info@biodiverse.dk

Medlemskab & abonnement: Danmark private.

Indmeldelsesgebyr 100 kr - årligt kontingent frivillig beløbsstørrelse

Forsiden: Kbh. Kantvinge due
Foto: Egon Lund Nielsen

En kultur forsvinder ?

foto:Wikimedia

Af Heine Refsing

Mens Genbevaringsudvalget holder sine regelmæssige møder efter velplanlagte dagsorden-er. Mens de skriver de pålagte rapporter. Så de kan dokumentere hvad deres bevilligede skatte kroner er brugt på.

Alt imens forsvinder de dyr udvalget formelt set skulle sikre bevaringen af - man kan næsten sige at de dokumenterer dyrenes uddøen i stedet for at sikre deres fremtid.

I foråret bad udvalget Danmarks Racedueforeninger og Center for Biodiversitet om en status på duernes situation. Den kan læses her i slutningen af artiklen og blev i foråret bragt i bladet Raceduen.

Det behøver næsten ikke nævnes, at der naturligvis ikke er kommet noget svar tilbage fra det statslige udvalg. Det primære formål med vores input er formodentlig at rapporten bare skal dokumentere "samarbejde" med græsrødderne (avlere og NGOere).

Det kan virke helt uvirkeligt at en harmløs og hyggelig hobby, som duehold og hvad dertil hører af markeder, sammenkomster med ligesindede, udstillinger. På det nærmeste er blevet terroriseret af myndighederne.

Det der engang var anset for en sund interesse for raske drenge, som det hed dengang, er langsomt og snigende blevet en bureaukrati-ramt undergrundskultur, hvor man må sno sig gennem regeljunglen for bare at få lov blive ved.

At nå ud til nye er der ikke meget overskud til længere. Mange avlere er glade, hvis de blot får lov til at have duerne i fred indtil de må gå på duepension. Få lov af kommuner, grundejerforeninger, veterinærer, kredsdyrlæger osv. osv.

Alle mulige instanser bidrager med søm til duesportens ligkiste – men ingen ser det store billede.

Ingen af instanserne vil sikkert duer og dueavlere til livs, hvis man spørger dem. Men alle offentlige instanser og endda grundejerforeninger elsker én ting mere end noget andet - at vedtage regler, forbud og kontrolforanstaltninger.

Som Hans Ove Christiansen skrev i sin tid som formand for Racedueforeningen:
"I dette land er intet for småt til, at der laves regler om det"

Danmarks Racedueforeninger og Center for Biodiversitet har påpeget vanviddet gennem mere end 15 år. Men det går bare den gale vej. Dueavlere er ikke en hårdtslående politisk pressionsgruppe og så kommer man ingen vegne.

Man kan frygte at denne artikel måske en dag bliver et slags mindeord over raceduesport i Danmark. Men man må håbe på, at foreninger og politikere tager skeen i den anden hånd og får rullet noget af regelvanviddet tilbage.

Tradition med gamle rødder

Traditionen for dueavl i Danmark startede i 1600-tallet. Smukke raceduer kom fra mellemøsten og fjernere steder til Nordeuropa hvor de blandedes og selekteredes til nye racer, med smukke farver og tegninger og ofte speciel flyvestil eller særpræget kuren og adfærd.

Små flyvende kærligheds gudinder

Duernes charmerende adfærd har betaget mennesker siden tidernes morgen. Arkæologiske fund dokumenterer, at duer har haft forskellig religiøs symbolik så langt tilbage som 5000 Ar f.v.t.

I den sumeriske kultur var duerne dedikeret gudinden Astarte, gamle grækere og romere forbandt duen med Afrodite og Venus og duerne holdets i templer for kærlighedens gudinder.

Før duen fik en fremtrædende plads i mytologien, som i den sumeriske religion, må den selvsagt have haft en vigtig plads i menneskenes liv og forestillingsverden i meget lang tid. Så hvornår vore forfædre fik øjnene op for duernes charme fortæller sig i fortiden.

Statuen her er fra et oldgræsk tempel for Afrodite på Cypern. Afrodite med en due på hånden.

foto:Wikimedia

Duernes kærlighedsliv minder én del om menneskers. En skønsom blanding af rivalisering, kurtisering, evig troskab, utroskab og fælles pleje af de 2 unger, der kommer i hvert kuld.

Som en del af kurmageriet ”kysser” dueparret. Dvs. mader hinanden på samme måde, som når de mader unger. Efter en del ”kyssen” og fjerpuksen parrer de sig, ofte gentages forløbet nogle gange. Han bestiger hunnen, men nogle gange også omvendt.

Tilpasningsdygtig fugl med menneskekundskab

ST. MARK'S SQUARE, VENICE.

Duerne er nysgerrige og forholdsvis tillidsfulde og lærer nemt nye ting. Det gør dem meget tilpasningsdygtige. Derfor er det nemt at tæmme dem lidt og få dem til at knytte sig til en bestemt lokalitet eller en bestemt person.

Studier har også vist at de aflæser menneskers adfærd så præcist at de allerede stimler sammen om en person der vil fodre dem inden han finder brødposen frem.

De har simpelthen lært at aflæse duevenlige menneskers kropssprog på lang afstand.

Nogle steder har bystyret endda tradition for at fodre dem lidt fx i Assisi i Italien hvor der uddeles lidt majs kl 12 når rådhusklokke ringer. Og byens duer har lært at komme flyvende når første klokkeslag lyder.

foto:Wikimedia

Storbyernes rådhusplads duer er imponerende eksempler på deres tilpasnings-evne. Duerne lærer hurtigt hvilke steder der er føde og vand.

De færdes hjemmefant og med dødsforagt i storbyernes trafik.

De kan endda gøre brug af kunstige varmekilder, som her hvor duer varmer sig ved åben ild.

Fra øst til vest – fra ung til gammel

Over hele verden har de været til fornøjelse for storbyernes indbyggere i århundreder.

Park i Wuhan Kina

Parker i England og Danmark

foto:Wikimedia

Københavns duer

Da Københavns Rådhus stod færdig i 1905, var der indrettet et særligt duetårn med et dueslag til varsling af brand. En type brandalarm der ofte blev brugt på slotte i gamle dage. København har mistet ikke mindre end fire råduse til ildebrand.

De første duer i rådhuset var hvide, men man fandt hurtigt ud af, at de ikke "orkede" at flyve op i duetårnet igen, og så blev de skiftet ud med spanske klippeduer.

Duerne fik foder, vand og pasning i tårnet af en ansat. Men de kommunale duer blev for få år siden sparet væk.

Rådhusduerne blandede sig ikke med de vilde byduer, for de behøvede ikke tigge mad fra besøgende.

Tidligere blev de dog fodret i den lille grønne oase i Rådhushaven og var meget populære blandt københavnernes.

Postkort med duer i Rådhushaven fra 1908

På Rådhuspladsen og byens øvrige pladser var forvildede tamduer i mange år populære. Flokkene nedstammede fra brevduer og forskellige raceduer, der ikke havde fundet hjem til dueslaget; men i stedet dannede flokke af halvville duer, som fandt

krummer ved pølsevognene og fik mad af forbipasserende.
Flere steder i København var der ligefrem ”fodermænd”. Boder der solgte små poser frø, som publikum kunne købe og give duerne.

Rådhuspladsen ca. 1940. ukendt.

Rådhuspladsen 1946. foto Börje Gallén.

ukendte

Kongens Nytorv omkring 1955.

Foderposerne er steget til 25 øre.

Men der er stadig kunder i butikken og duerne har uden tvivl kendt til fodermændenes holdepladser og holdt udkig og vidst at holde sig til når rare mennesker nærmede sig.

Duerne var i mange år et af byens vartegn, indtil kommunale embedsmænd omdøbte dem til "flyvende rotter" og lagde dem for had.

I 1961 blev popsangeren Helen Shapiro fotograferet med duer på Kgs. Nytorv, da hun besøgte København.

Billedet kan ses i en historisk fotoserie på Berlingske på dette [LINK](#)

Rådhuspladsen 1958. ukendt

Duernes hovedstad. Fra Københavnsk turist brochure engang i 1960erne.

Man kan læse meget mere om gadeduer og duernes kulturhistorie i artiklen på linket herunder.

Daniel Haag-Wackernagel arbejder som professor i biology på Medical Faculty of the University of Basel. Han har dedikeret en del af sin videnskabelige research til duer i mere end 20 år.

LINK: ["The Feral Pigeon" - by Daniel Haag-Wackernagel](#)

Tamduernes guldalder

Tamduer er et af de senest ankomne husdyr i Danmark. I 1400 tallet er der usikre tegn på at tammeduer findes. Men ikke før i 1600-tallet blev de mere udbredt. I 17- og 1800tallet skete der en opblomstring af duer som fritidsforøjelse i hele Nordeuropa. På det tidspunkt blev der mere skibsfart til fjerne egne i østen, og med skibene kom der eksotiske dueracer til Europa.

I begyndelsen var det konger og rigmænd, der dyrkede den nye sport. Christian d. 4. og især den meget fugleinteresserede konge Frederik d. 4., som regerede fra 1699-1730 menes således at have importeret nogle af forfædrene til den Danske Tumlinge due fra de danske besiddelser i Indien.

En dansk latinsksproget bog fra 1764 "Ornithologia Borealis" beskriver de fleste af de farvevarieteter som den Danske Tumling findes i den dag i dag.

Dette berømt maleri fundet i en irsk malerisamling viser en temmelig racetypisk tumlingedue i rød grejsertegning.

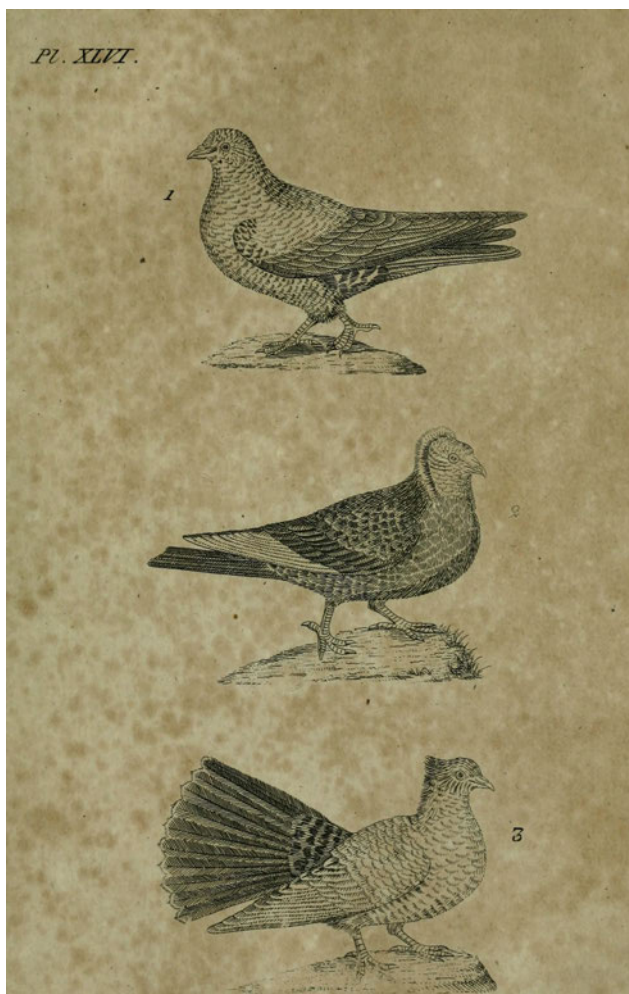
Maleriet var dateret 1740 og bagpå var på tysk skrevet "Nordischer Kreuzer" et gammelt tysk ord for grejser-tegnede tumlinger.

I begyndelsen af 1800tallet viser skriftlige kilder, at mange af de dueracer, vi kender i dag, allerede var kendte i Danmark. Der er ikke så mange illustrerede værker på dansk fra den tid. Men fra tekster kan man se, at de samme racer, som mere veludstyrede udenlandske værker beskriver, også er kendt i Danmark.

Nogle sjove tidlige danske illustrationer finder man i Kielsens bog "Naturhistorie for hver mand - bd. II Fuglene" fra 1809 og det flotte værk "Afbildninger til Fuglenes Naturhistorie med oplysende Text".

Kielsens bog indeholder 3 plancer med tegninger af i alt 10 dueracer. Alle kendte den

dag i dag.

En af Kielsens plancer (1809):

- 1) *Columba gyratrix*
= Tumlinge due
- 2) *Columba cucullata*
= Parykdue
- 3) *Columba laticaudata*
= Højstjert

På den tid gav man racerne latinske navne som om de var selvstændige arter eller underarter af klippeduen *Columba livia*

Herunder plance med duer fra 1863
”Afbildninger til Fuglenes Naturhistorie”:

- a) Klippedue (*Columba livia*)
- b) Trommedue
- c) Tyrken (nu uddød tamdue race)
- d) Mæfik
- e) Højstjert
- f) Nicobardue (*Columba nicobarica*)

Det skønnes at der findes mellem 800 og 1000 dueracer i verden. Nogle få racer er forædlet til nyttefunktioner som kødfulde slagte duer og brevduer. Men de allerfleste er skabt ud af menneskelig skaberlyst "bare" for deres skønhed og underholdningsværdi. Levende kunstværker med adskillige tusind års tradition i Orienten og nogle århundreders her i Danmark.

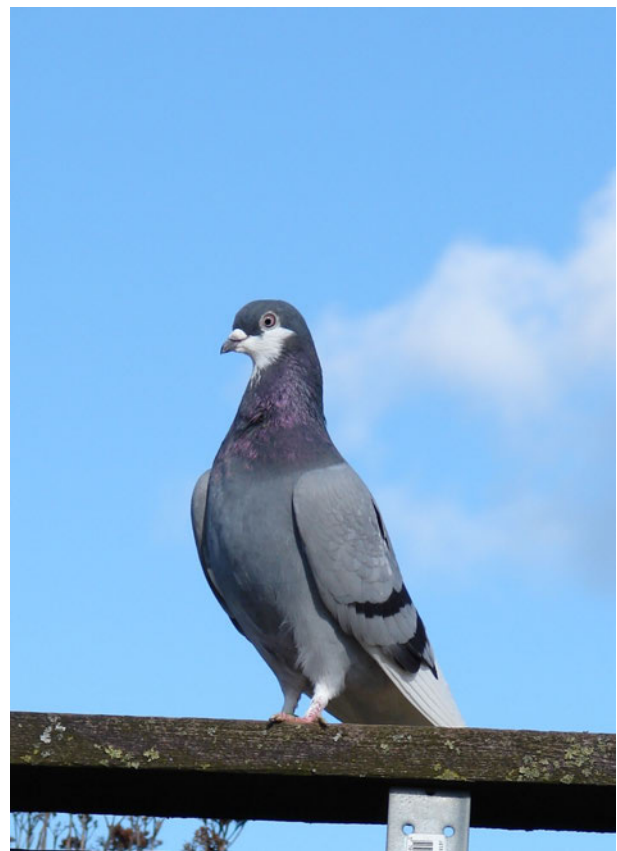
Parykdue anno 1829

Dansk Parykdue anno 2000

Beard Tumbler anno 1887

Dansk Kilk anno 2000

Skægtegnat lille tumbling anno 1887, oprindelig engelsk men gik tabt i krydsningsavl i England. Til gengæld overlevede den i sin oprindelige form i Danmark, som den lille Kilk due.

Svaberduen formodentlig oprindelig en tysk race. Men fandt først sin endelige form og farve i danske avleres hænder. Herover Eaton 1858. Til højre Lyell 1887.

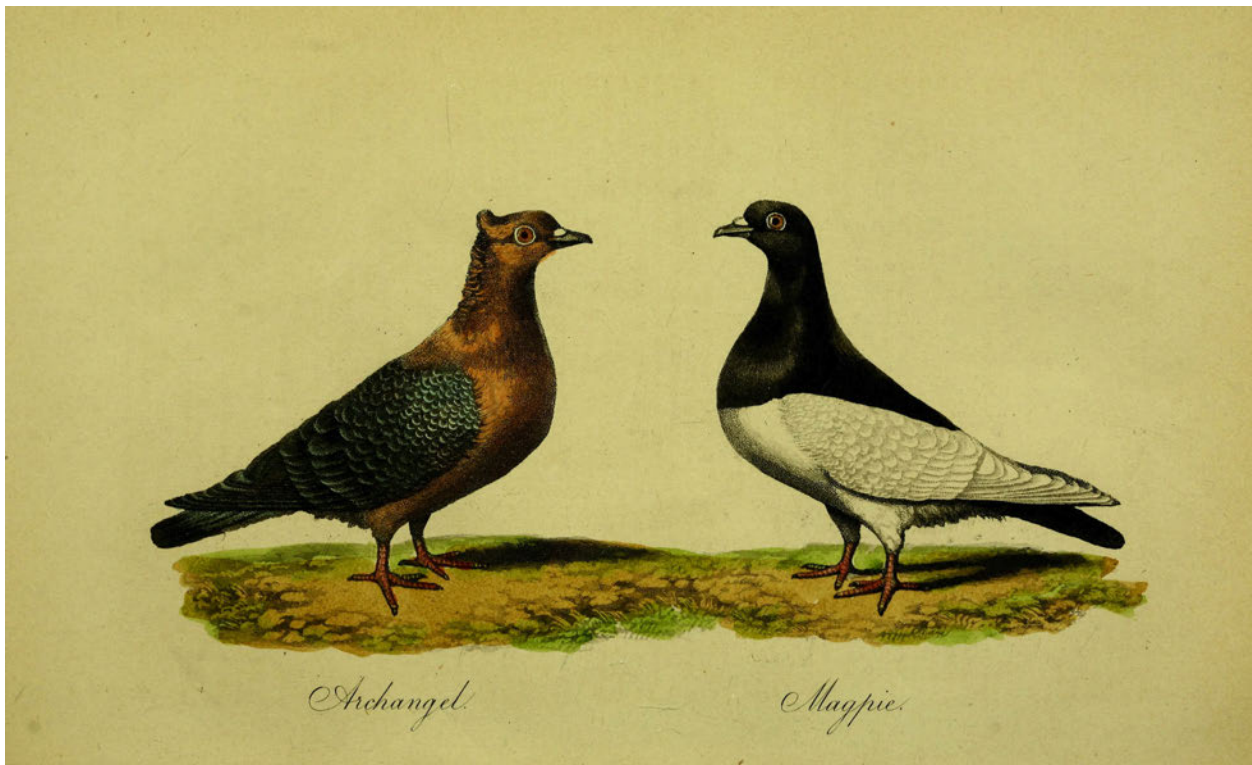
Til venstre det endelige resultat.

Den danske Svaberdue anno 2000

Med en farvesymfoni som beundres af alle der kender sværhedsgraden af fremavle den farvekombination.

Farven ses ikke hos nogen anden duerace i verden.

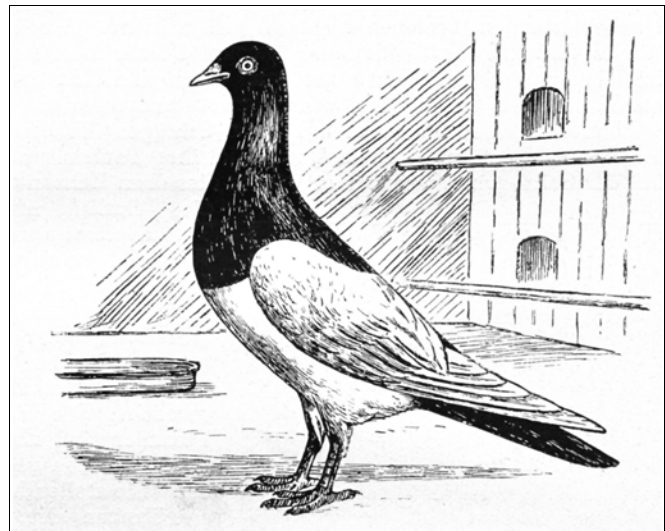
Reg. nr.	Kontonr.	INDBETALINGSKORT		KA	KVITTERING
<input type="text"/>		Kan betales i pengeinstitut og på posthuse		Checks og lignende accepteres under forbehold af at pengeinstituttet modtager betalingen. Ved kontant betaling i pengeinstitut med terminal er det udelukkende pengeinstituttets kvitteringstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.	
Indbetaler	Kreditnummer og beløbsmodtager 89 88 08 58 Center for Bio-diversitet Hvejselvej 127 7300 Jelling		<input type="text" value="9860"/>	Kreditnummer og beløbsmodtager 89 88 08 58 Center for Bio-diversitet Hvejselvej 127 7300 Jelling	
Meddelelse til modtager kontingent 2019		Underskrift ved overførsel fra konto		Kvittering	
Kroner — Øre —		Checkcifre — Betalingsdato —		Kroner — Øre —	
Til maskinel aflæsning — Undgå venligst at skrive i nedenstående felt		Dag — Måned — År		FIK 762 (05.99) 9002-125112	
+73<		+89880858<			

Eatons illustration af Gimpel og en skadetegnet Tumlingedue fra 1858.

Guldgimpel anno 2000

Gammel Dansk Tumling. Skadetegnet i Poul Jørgensens streg 1910, og den idealtypen avlere den dag i dag stræber efter. Dog vægtes dens evner til at slå koldbøtter i luften højere end udseendet.

Center for Biodiversitet

- er et uafhængigt informationscenter stiftet i 1995. Formålet er at informere om den menneskeskabte mangfoldighed af kulturplanter og husdyrracer, at fremme bevarelsen af gamle og nye varieteter med værdifulde egenskaber på græsrods-niveau, så almindelige mennesker kan glæde sig over vores levende kulturarv.

Som en ikke-regeringsorganisation kan Center for Bio-diversitet tale de truede dyr og planter sag ud fra et rent bevaringsorienteret perspektiv - fri af politiske overvejelser. Vi kan ligeud gøre opmærksom på uheldige udviklings-tendenser - fri af organisatoriske bindinger og kommercielle hensyn.

[LINK: Støt det frivillige arbejde](#)

Dueholdet i Danmark

I begyndelsen var dueholdet mest et byfænomen. Man holdt dels de mere kunstfærdige racer som pyntelige selskabsdyr. Men de allerfleste duer var tumlingeracer og højt-flyveracer, som man brugte til dressurflyvning.

Det kaldtes jageduesport, og var meget populært i København og andre store byer. Navnet kommer af at man åbner for flokken og jager den op i luften, hvor duerne så flyver til de er trætte eller til ejeren kalder dem ind igen.

Det gjorde man typisk om morgenen, i middagspausen og efter fyraften alt efter årstiden.

Et andet aspekt af jageduesporten var, at man havde lidt sjov med at indfange naboernes duer, hvis flokken lokkede en fremmed due med ind efter flyveturen. Ejeren fik så sin due retur mod betaling af en fast takst eller en omgang på det lokale "rottehul".

Jagedueslag i Minorkagade i København i 1930erne af ukendt fotograf.

Tagrummet stod som regel tomt og dueejere lejede det ofte til indretning af et klassisk jagedueslag, som ses i mange lande verden over.

De danske tumlingeduer findes i mange farvekombinationer, hvoraf mange er hvide på noget af kroppen og enten rød, gul, sort eller blå på resten. Og det er et flot syn mod den blå himmel når flokken vender og drejer i sollyset og slår baglæns saltomortaler (tumler).

Et par andre klassikere var Kilke, bittesmå vævre duer med hvidt "hageskæg" og hvide slagfjer og hale kombineret med forskellige farver på kroppen.

Og Københavnske Kantvinger lille hvid due med sorte spidser på slagfjer og hale.

Alle meget dekorative i luften og nede i dueslaget.

Racer der ikke var så modige i luften, som Højstjerter med sin særprægede "påfuglehale" brugtes sommetider til at lokke flyveflokken ned. Men som regel dirigerede man

en jagefane eller et fløjt når duerne havde lært rutinen.

Jagefanen var et lille flag på en pind. Den brugtes til at jage flokken op med. Når man så sænkede fanen og lagde den af vejen kunne duerne selv højt oppefra se, at nu var det tid at komme ned og få sin belønning.

Den Københavnske Kantvinge dues tegning set fra jorden når den flyver.

Fremavlet for at være flot set nedefra, når den var i luften og navngivet efter sin sorte "kant".

I første del af 1900-tallet kom opdræt af duerne med henblik på skønheds konkurrencer på årlige dueudstillinger mere og mere til at dominere. Duernes udseende blev perfektioneret ned til mindste dun og mindste farvenuance.

Duer i voliere engang i slutningen af 1940'erne. Racen er Smerler. Foto fra familien Dalsgaards album.

Det betød færre flyvture, for bagsiden af jagedue traditionen var at rovfuglene af og til snupede en af de ellers lynhurtige duer. Det var ikke så heldigt, hvis det så var flokkens største håb i kampen om en guldmedalje, der blev taget.

Dueslagene blev derfor efterhånden udbygget med volierer og mere plads inde i slaget. Så duerne stadig kunne røre vingerne.

Dueholdet bredte sig også ud på landet. Hvor en flok duer hørte til enhver bondegård stor som lille ofte indrettet på loftet over stalden eller laden og med fri udflyvning fra et hul i gavlen, hvor rovdirene ikke kunne nå op. Disse duer var mere et bidrag til maden end udstilling og flyvvekunst, og de går stadig under navnet "Månedduer". Robuste duer, der selv kan finde en stor del af deres mad

og anlægger et kuld unger hver måned i hele sommerperioden. Deraf navnet.

Månedsduer på tagryggen - et uforandret element i vores moderne tid.

Foto. Henriette Hansen

Udstilling og avl

Avlen med duer er en hobby, der kræver tålmodighed og indsigt i arvelighed og duernes adfærd.

Det bliver en livslang passion for mange, på tværs af kulturer, social status og generationer.

Fotos: Wikimedia

Dueudstillingerne mobiliserer en masse frivillige timers fælles indsats for at opstille udstillingsbure, og registrere hver enkelt dues data. Så den rette ejer får den rette due retur efter udstillingen.

Formand for Danmarks Racedue Foreninger Alfred Kirk bedømme udstillede Buchar duer efter et detaljeret pointsystem. Foto: Niels Kr. Hæsum Pedersen

Due-udstillingerne er åbne for offentligheden når duerne er bedømt og har fået point og præmier. Og der er rig lejlighed til at se mange særprægede og kønne dueracer.

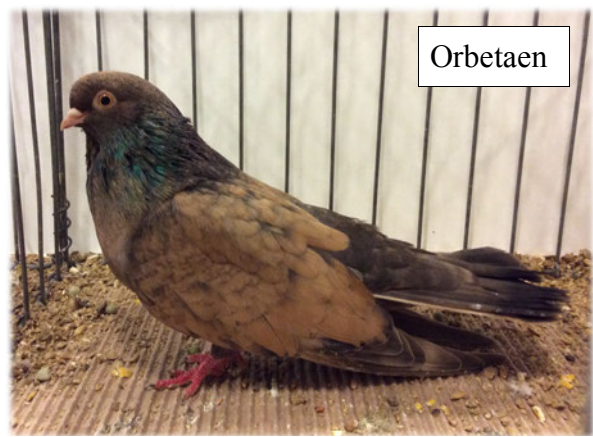
Dueforeninger:

Danmarks Racedue Foreninger - DRF - www.raceduen.dk

Dansk Flyvedue Klub - DFK - www.danskflyvedueklub.dk

Erlaur

Orbetaen

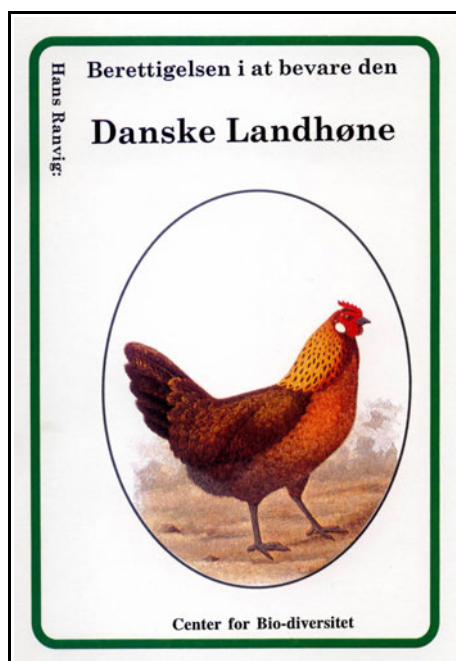

Graiuwer

Kineser

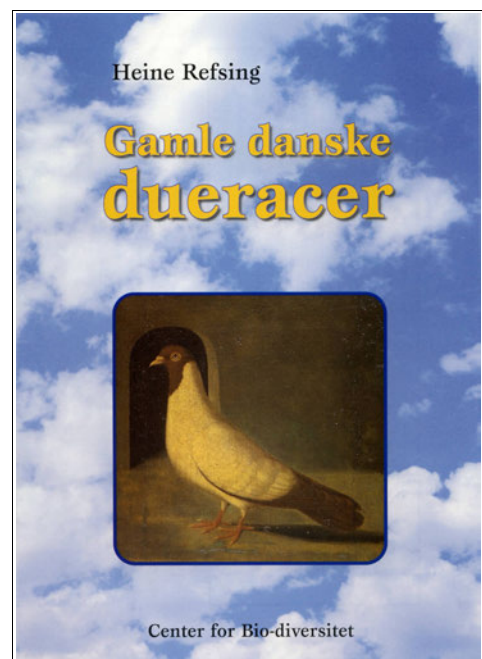
Fotos: Heine Refsing

Tilbud

se
flere
på

www.biodiverse.dk

“Berettigelsen i at bevare den Danske Landhøne” - pris 30 kr.
“Gamle danske dueracer” - pris 100 kr. (nedsat fra 175 kr.)
+ Porto (priser gælder salg til adresser i DK)

Moderne jageduesport

Siden slutningen af 1980'erne har den gamle hobby med at flyve med duer under dressur fået en renæssance.

Der flyves igen med nogle af de gamle flyve racer.

Dog sjældent fra tagslag som i det gamle København og i dag er der for langt geografisk mellem jagedueentusiasterne, til at man kan indfange hinandens duer og kræve løsepenge.

Her er det Budapestere mfl. der letter i Vordingborg Fjerkrækoloni.

Fotos: Kenneth Olsen

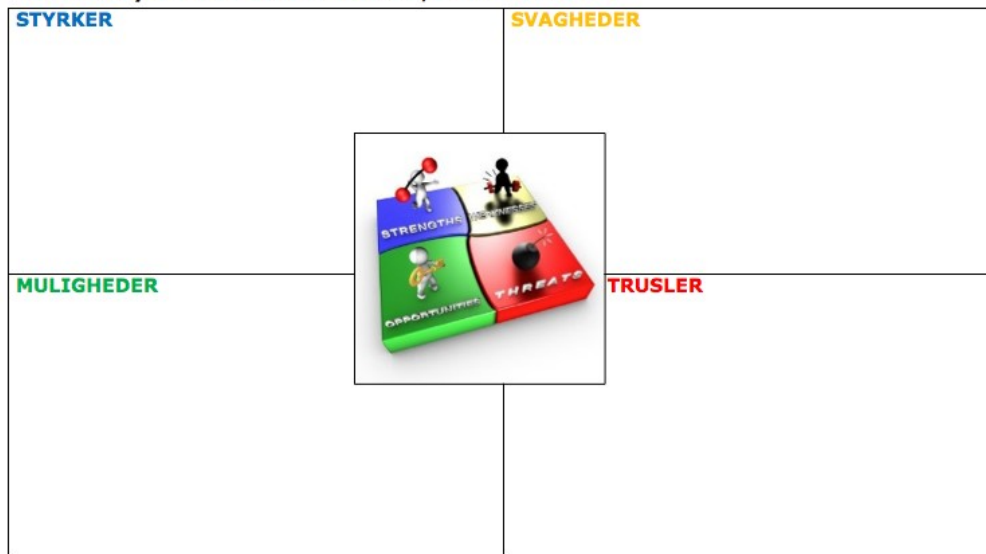
Du har downloadet en light version af Loci, i lavere opløsning og ikke print-bar.

Bliv betalende støttemedlem og modtag Loci i høj opløsning og printbar direkte til din emailadresse.

[Tilmeld her](#)

SWOT-analyse racer: Danske dueracer, Dato: marts 2018

Til Bevaringsudvalg for Danske Husdyr Genetiske Ressourcer hos oprindelige danske husdyrrace

På opfordring fra udvalget og Danmarks Racedue Foreninger (DRF) indsender Center for Biodiversitet hermed en SWOT analyse for de danske dueracer. Udvalget nævner selv Dansk Paryk, Svaber og Danske Tumlinger. Det giver dog mening at både Gamle Danske Tumlinger og Moderne Dansk Tumling samt Landsbytrommer, Kilde og Kantvinger inkluderes som oprindelige danske husdyrracer.

Styrker

Racerne Dansk Paryk, Svaber og Gamle Danske Tumlinger er generelt ikke sværere at avle end de mange andre racer. De er ikke fremelsket til fysiologiske abnormaliteter som visse andre dueracer. Parykkens fjerpynt er ikke så stor at den hæmmer duens naturlige liv og alle racerne kan selv passe egne unger. Så selv en ny avler kan rimeligt nemt starte med dem uden store problemer, om end det kræver mere indsigt og håndlag at vinde medaljer på udstillinger eller få en veltrænet flok tumlinger i luften.

Svagheder

Alle racernes største svaghed er den manglende tilgang af nye avlere. Det er ikke noget specifikt for de danske racer, hele dueavlerkulturen har været i stærk tilbagegang i de seneste årtier. DRF har således kun ca. 500 medlemmer i dag. Flyvedueklubben kun ca. 100.

Muligheder

Umiddelbart skulle man tro duehold i baghaven har et potentiale med den nye trend for grøn livsstil og nærvær. De er ikke særligt krævende og ganske underholdende, samt meget lidt støjende.

En lille flok duer passer perfekt ind i en have både som pynt og gødningsleverandør, men den grønne bølge er kommet for sent for duerne.

Man kan måske sige tidsånden og mange nye fritidsinteresser i mange år har været den største trussel mod interessen for duer; men det kunne godt ændres med den grønne

bølge.

DRFs forsøg på at formidle med PR-stande har i mange år haft hårde odds, og medlems-tilbagegangen gør det endnu sværere. Foreningen arrangerer flotte udstillinger og medlemmerne er dygtige avlere; men formidlingen retter sig mest mod at forsøge at hverve nye dueudstillere, end at formidle glæden ved et lille duehold. Medlemsbladet er således også mere og mere et internt medie, som ikke er interessant for potentielt interesserede. Det går således ikke så godt; men der er trods alt en velorganiseret forening og flere specialklubber med engagerede medlemmer, som gerne deler deres hobby med nye avlere.

Trusler

Hvor tidsånden ligger udenfor bevaringsudvalget kompetence er derimod offentlige myndigheders regulering af hobbyhold af fjerkræ og fugle måske et område hvor udvalget kunne fremme en deregulering af veterinærregler og sikring af mindsterettigheder ifht kommunale regulativer for dyrehold.

Problemet er at det rekrutterings forum markeder mm tidligere udgjorde er væk. Duerne har været væk fra det offentlige rum i for mange år. Hvor det at have nogle duer for 40-50 år siden var indenfor næsten en hver dreng eller piges rækkevidde er de i dag svære at finde. Forældrene har heller ikke viden om pasningen. Formidlingen tidligere var direkte fra dueavlere til børn og andre i deres nabolag og bekendtskabskreds; men i dag er der meget langt mellem dueavlerne, og mange holder lav profil for ikke at få bøvl med kommunale regler eller skulle registre salg til en fremmed.

2 veterinære regler har voldsomt blokeret for duernes adgang til det offentlige rum og tilgang af nye interesserede:

- registrering af salg
- vaccination ved deltagelse i samling og markeder.

Man kunne med fordel erstatte reglerne med information om "good management" og "good practice".

Det er klart der foregår stadig foregår lidt salg, men meget lidt af det registreres. Mange orker ikke bureaukratisering af deres fritid og vil ofte hellere aflive overskydende duer end sælge dem til fremmede, hvor duerne så evt. bliver syge pga manglende viden om pasning osv. og evt. fører til nærgående kontakt med myndigheder.

Alle er interesseret i at dæmme op for sygdomme; men man bør overveje om disse regler gavner eller skader mest. Skadevirkningen er ikke bare for rekrutteringen af nye avlere; men også at man har gjort fjerkræhobby til en delvis undergrundskultur hvor regelresistens nok har gjort livet lettere, men også skaber en uheldig tendens, fordi resistens mod en tåbelig regel kan brede sig til fornuftige foranstaltninger.

Vedr. Kommunale regler er Bevaringsudvalget den rette instans til at informere kommunerne om Rio-konventionens forpligtigelser til at bevare og beskytte en traditionel livsstil med betydning for bevaring. Det er en uoverkommelig opgave for græsroddernes foreninger.

De kommunale regler bærer ofte præg af totalt manglende viden om biologi og avl. Vi har hørt om regler, der påbyder max. en hane, fordi embedsmændene ikke ved at den dominerende hane undertrykker de andres galen, når de går i samme flok. Regler der siger max. en handue og 4 hunduer, fordi embedsmændene ikke ved duer er monogame. Og antalsbegrænsninger helt ned til 5 individer, fordi de ikke aner noget om avl og indavl.

Center for Biodiversitet har tidligere sammen med andre foreninger herunder DRF forsøgt at belyse disse problemer for politikere og det gamle Genressourceudvalg. Men det har intet positivt medført, og det virker omsonst igen at bruge mange frivillige arbejdstimer på det samme.

Problemerne er de samme som for 15 år siden. Så de tidligere udredninger og opråb vedlægges som links:

Bilag:

Ny strategi for bevarelse af gamle husdyrracer (2003)

Høringssvar i forbindelse med udarbejdelse af en ny dansk strategi for bevarelse af husdyrgenetiske ressourcer.

9 foreninger og mere end 10.000 danske småavlere lagde dette høringssvar, på et forslag til ny strategi som er præget af industrilandbrugets vante forestillinger, om bevaring af biologisk mangfoldighed, og mangel på respekt for den folkelige avlerkultur, der gennem århundreder har skabt og vedligeholdt den biologiske mangfoldighed i vore husdyr.

<http://www.biodiverse.dk/aktuel/fvm12.03.htm>

Påskeerklæringen om bureaukrati og hobbyfjerkræ (2005)

62 foreninger protesterer i denne fælles erklæring mod at en værdifuld folkelig kultur udryddes og biologiske mangfoldighed forsvinder på grund af særligt bureaukratiske danske regler.

Link : <http://www.biodiverse.dk/aktuel/paaskeerklaering.htm>

Dyr er ikke bare profit (2005)

31 foreninger har støttet folderen, der stiller spørgsmål ved myndighedernes fremfærd mod hobbydyr og deres ejere.

Link: http://www.biodiverse.dk/flyer/flyer_dansk.htm

Beskyttelse af hobbydyr ~ giv en hånd med !

Dyr er ikke bare profit !

Dyr er en del af vores kultur

Overalt i Europa hedder folk dyr udenfor produktionen. Det gælder ikke kun hunde og katte, men også præstede og gamle racer af høns, ænder, gæs, ænder, kaniner, gøler, får, søer, køer osv.

Dyrerne holdes:

- som afslappende fritidsaktivitet
- som børnemusikudstyr
- for at avle særlige racer
- for at bevare sjældne racer
- for at få friske æg fra høns med et godt liv
- for at opkrave naturlige produkter i naturen
- for at øge den biologiske mangfoldighed

Hobbydyr øger livskvalitet i lokalsamfundet:

- styrker netværk
- skaber liv i kvarteret
- skaber udsendte fritidsaktiviteter
- deltidsarbejde på tværs af alder og social status
- pasning af dyr styrker socialiserende på børn
- bevare gamle og sjældne racer
- bevare den levende kulturarv

De største dyr er en levende kulturarv

www.biodiverse.dk

Mere end 30 forskellige foreninger har støttet udgivelsen af folderen "Dyr er ikke bare profit". Med andet oplag har vi trykt 60.000 foldere.

Målet er at skabe debat og sikre småavlerkulturen gennem en bedre lovgivning, der beskytter hobbyavl, biodiversitet og almindelige menneskers ret til at avle dyr.

Af hensyn til den debatskabende virkning er målet at flest muligt uddelt hurtigt.

Det optimale er de foldere, der uddeles personligt fra hånd til hånd til interessefæller, politikere og journalister.

Gode steder at have en stak liggende:

- alle arrangementer med hobbydyr, markeder, dyrskuer, PR-dage, udstillinger osv. osv.

- butikker og distributører hvor folk køber foder mm. til hobbydyr, helsekostbutikker...

Godt at ligge et par stykker:

- venteværelser f.eks. tandlæger, dyrlæger...

- forretninger, toget.....

Sikkert mange andre steder som I lokalt kender bedre - en lille indsats kan gøre en stor forskel!

Del selv foldere ud ~ Se folderen online [HER](#)

Afsender: info@biodiverse.dk

Center for Bio-diversitet - for livets mangfoldighed

Center for Bio-diversitet er et uafhængigt informationscenter.

Formålet er at informere om bevarelsen af den levende kulturarv - den traditionelle småavlerkultur og mangfoldigheden i kulturplanter og husdyrracer.

Blandt andet gennem udgivelse af Loci.

Som en ikke-regeringsorganisation kan Center for Bio-diversitet tale de truede dyr og planter sag ud fra et rent bevaringsorienteret perspektiv - fri for politiske overvejelser.

Og vi kan ligeud gøre opmærksom på en uheldig udvikling - fri af organisatoriske bindinger og kommercielle hensyn.

I "gamle dage" havde man et mere varieret udvalg af sorter - tilpasset lokale forhold, der var en kartoffelsort og en jordbærsorter for enhver smag og til ethvert formål. Nu har vi kun få sorter, som er velegnede til masseproduktion. De smager næsten ens - ikke særligt spændende!

Den biologiske og den kulturelle mangfoldighed går hånd i hånd. De gamle sorter og racer og den folkelige småavlerkultur hører sammen.

Danmark er forpligtiget af Riokonventionen til at beskytte begge dele!

Center for Bio-diversitet ønsker almindelige menneskers ret til den biologiske mangfoldighed sikret. Som støttemedlem får du forskellige medlemstilbud, rabat på bøger, og modtager Loci - 2 gange årligt, med artikler om den levende kulturarv, bevaringsværdige sjældne sorter og racer, småavlerkulturen og bevarelse af naturlig genetisk variation og mangfoldighed.

www.biodiverse.dk